

زندگی

دراهمیت طراحی و ساخت زمین‌های بازی کودکان

زمین بازی محلی برای تجربه‌های نو

اولین قدم در نویسندگی

آیه طائبی
دبیر گروه زندگی

همه کسانی که دست به قلم می‌برند قرار نیست رمان‌های بزرگ و با مفاهیمی عجیب و پیچیده بنویسند. دنیا به نوشته‌های ساده از ماجراهای عادی هم نیاز دارد. نیاز است که گهگاه در میان نظریات مهم، نوشته‌هایی بخوانیم و بگوییم «دقیقاً منم همین حس رو دارم» یا «نه فکر می‌کردم فقط من اینجوری بودم، چقدر خوبه که تنها نیستم»

مخصوصاً این روزها که بیشتر ارتباطمان با دیگران از طریق شبکه‌های اجتماعی و کلمات است، خوب است که بتوانیم بنویسیم. از زندگی‌مان، احساساتمان، فکرها و خواسته‌هایمان، همین که هستیم را بنویسیم و دیگرانی بخوانند.

اولین قدم برای نوشتن، تمرین مداوم نویسی است. روزانه نویسی به شما این امکان را می‌دهد که مداوم و پیوسته بنویسید. برای روزانه نویسی، بهتر است از سررسید استفاده کنید که هم کوتاه بنویسید و هم اگر روزی ننوشتید به چشم‌تان بیاید و حواس‌تان را جمع کنید که هر روز حتی اگر شده در حد دو پاراگراف بنویسید.

در روزانه نویسی، از چه نوشتن و چطور نوشتن اهمیتی ندارد، خود نوشتن است که اصل است. این کار دست و ذهن‌تان را با هم تمرین می‌دهد و تقویت می‌کند. هم آرام آرام عادت می‌کنید به قلم دست گرفتن یا تایپ کردن و هم ذهن‌تان کند و کاو می‌کند و موضوعی از آن روز می‌یابد برای نوشتن.

اما در کنار همین قدم اول و در اوایل مسیر یک کار دیگر هم لازم است. یادگیری درست نویسی، قدم بزرگ، مهم و البته حیاتی‌ست برای نوشتن.

یکی از ساده‌ترین کارها برای آنکه درست نویسی را یاد بگیرید این است که، یکی از داستان کوتاه‌های مرحوم هوشنگ گلشیری را انتخاب کنید، اول بخوانید و بعد حداقل پنج بار از روی آن رو نویسی کنید. هنگام نوشتن از روی آن داستان کوتاه به علائم نگارشی و جای استفاده‌شان دقت کنید، حروف ربط و نوع کاربردشان را پیدا کنید، کلمات و فعل‌ها و نحوه نوشتن‌شان را ببینید و سعی کنید به خاطر بسپارید. این تمرین به شما کمک می‌کند با جزئیات مهمی از درست نویسی آشنا شوید. البته کتاب‌ها و کلاس‌هایی هم درباره این می‌تواند وجود دارد و می‌توانید از آنها کمک بگیرید. صادقانه بگویم اگر روزانه نویسی و درست نویسی را جدی بگیرید، قدم اول، سخت و بسیار بسیار مهم نویسندگی را برداشته‌اید و می‌توانید به موفقیت‌تان امیدوار باشید.

نویسندگی یک مهارت است که هرکسی بدون توجه به داشتن یا نداشتن استعداد اما با انگیزه و تلاش می‌تواند به آن دست پیدا کند. بزرگ‌ترین نویسنده‌ای که می‌شناسید هم یک روزی در نقطه صفر بوده، فقط قلم به دست گرفته و در این مسیر قدم نهاده. شما هم می‌توانید.

صادقانه بگویم اگر روزانه نویسی و درست نویسی را جدی بگیرید، قدم اول، سخت و بسیار بسیار مهم نویسندگی را برداشته‌اید و می‌توانید به موفقیت‌تان امیدوار باشید

تاب بازی و دیگر هیچ

پارک‌ها و زمین‌های بازی با رشد شهرها بیشتر شدند. وسایل بازی داخل این زمین‌ها در ابتدا بازی‌های سنتی مانند تاب را شامل می‌شد، اما به مرور با توجه به تأثیر بازی روی رشد روحی و شخصیتی کودکان، طراحی وسایل زمین بازی و حتی چپش وسایل مورد توجه قرار گرفت.

در رویکرد «رجیو امیلیا» که مبتنی بر برنامه درسی روییدنی است، محیط یعنی فضای خانه، کلاس، محله، شهر نقش مهمی در فرایند آموزش و رشد کودک دارد (رویکرد رجیو امیلیا، یک فلسفه آموزشی است).

در طراحی زمین بازی نخست باید اطلاعاتی درباره جامعه هدف، محیط و جغرافیای محل زمین بازی دانست، علاوه بر اینکه محل قرارگیری زمین بازی باید در یک فاصله مناسب نسبت به سرویس‌های بهداشتی باشد، چرا که دسترسی کودکان و خانواده به سرویس بهداشتی باید در کوتاه‌ترین مسافت و زمان ممکن باشد.

تراکم جمعیت در هر منطقه هم در انتخاب مساحت و همچنین تعداد وسایل بازی و حتی مترتال مورد استفاده در ساخت وسایل بازی تأثیر دارد، یکسان‌سازی تمام پارک‌ها و زمین‌های بازی در مناطق شهری مخصوصاً کلانشهرها اگرچه با یک رویکرد اقتصادی اتفاق افتاده اما نتیجه حاصله از عدالت شهری فاصله بسیاری دارد.

زهره صالحی‌نیا
نویسنده

در فضای سخت و خشن شهری اولین گروهی که نادیده گرفته می‌شود کودکان هستند. پارک‌ها و زمین‌های بازی حکم بهشت کوچکی را برای بچه‌ها دارد که می‌توانند تمام آنچه را که در خانه، کوچه و محله نمی‌توانند انجام دهند تجربه کنند. تجربه ساده دویدن، پریدن، بالا رفتن و تجربیاتی که باید در بستر زندگی آن را تجربه کنند، اما زندگی در شهر و خانه‌های آپارتمانی بچه‌ها را از پایه‌ای‌ترین تجربیات هم محروم کرده و می‌ماند تنها یک نقطه روشن؛ زمین بازی. وقتی بچه‌ها قدم به داخل پارک می‌گذارند، می‌توانید شاهد تمام ذوق و دلهره برای رسیدنشان به زمین بازی باشید، دل‌کنندشان از زمین بازی هم صحنه‌ای است که به تعداد تمام بچه‌های حاضر در زمین بازی شاهد وداع جانسونشان هستیم.

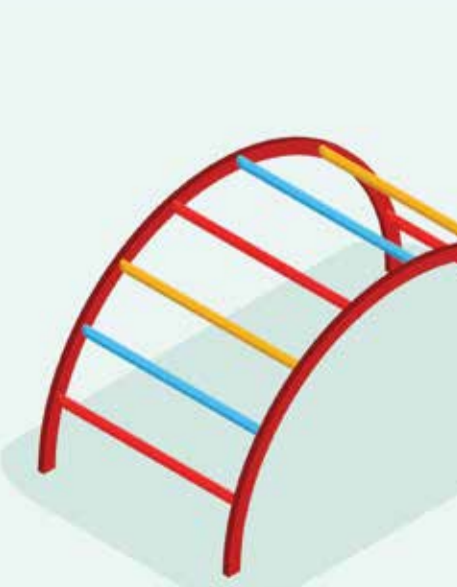

ساختار

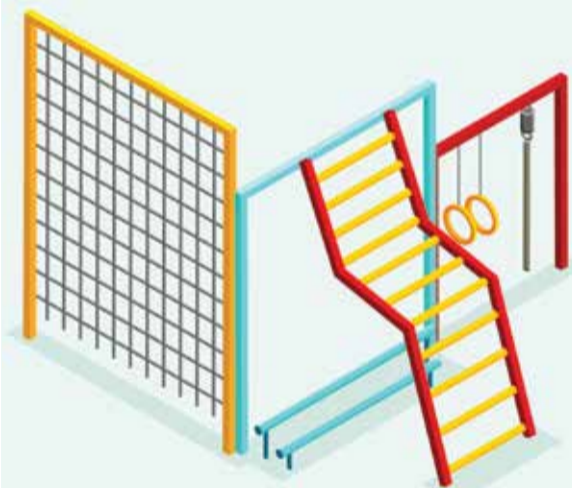
زمین‌های بازی در مناطق پرجمعیت، حتی اگر از مساحت مناسبی هم برخوردار باشد، باز هم به علت استفاده زیاد دچار استهلاک شده و مراقبت و تعمیر از این وسایل در بسیاری از پارک‌ها اتفاق نمی‌افتد. ساخت وسایل بازی از مترتال‌های متنوع نیز یکی از مسائلی

است که در یکسان‌سازی پارک‌ها نادیده گرفته شده است. وسایل بازی ساخته شده از چوب، فلز، پلاستیک و حتی وسایلی مانند لاستیک باعث بروز تجربیات زیسته جذابی برای کودکان می‌شود که این یکسان‌سازی‌ها مانع این تجربیات است.

بازی، تمام زندگی یک کودک است و در رشد مغز و بدن تأثیر جدی دارد. طراحی درست یک وسیله بازی به کودک کمک می‌کند علاوه بر سرگرم شدن بتواند ارزش‌هایی مانند شجاعت، کار گروهی، حمایت و مراقبت از خود را در خود پرورش دهد

زندگی به صرف بازی

بازی، تمام زندگی یک کودک است و در رشد مغز و بدن تأثیر جدی دارد. وقتی به بازی یک کودک نگاه می‌کنیم به تأثیرات آن بازی در رشد اجتماعی، مهارتی و شناختی کودک فکرمی‌کنیم بلکه به لذتی که او در آن لحظه در آن غرق است نگاه می‌کنیم.

طراحی درست یک وسیله بازی به کودک کمک می‌کند علاوه بر سرگرم شدن بتواند ارزش‌هایی مانند شجاعت، کار گروهی، حمایت و مراقبت از خود را نیز در خود پرورش دهد.

زمین‌های بازی عامل شکل‌گیری انواع بازی‌هایی‌ست که در رشد شناختی، عاطفی، فیزیکی و اجتماعی کودک تأثیر می‌گذارد. فرصت بازی در زمین‌های بازی که یک فرصت رایگان و عمومی به صورت مساوی برای تمام کودکان است با ساختار کلاس‌های تربیت بدنی یا ورزش حرفه‌ای متفاوت است.

بازی‌های رایگانی که به طور شهودی در زمین بازی اتفاق می‌افتد و هر بار و با حضور هر کودک روشی جدید از بازی خلق می‌شود به کودکان این امکان را می‌دهد تا با توجه به تمایلات طبیعی خود نحوه بازی را کاوش و انتخاب کنند.

طراحی زمین بازی باید به گونه‌ای باشد که کودکان بتوانند در زمین‌های بازی تجربیات بازی و چالش‌های مختلف مرتبط با مهارت‌های حرکتی و فیزیکی را تجربه کنند. هر تجربه جدید به شکل‌گیری نوروهای جدید در مغز کودک کمک می‌کند. همچنین فرصت‌های بیشتری در زمین بازی برای ادغام فعالیت بدنی با سایر اشکال بازی تخیلی وجود دارد.

در زمین‌های بازی، کودکان این فضا و آزادی را دارند که در حین بازی در تخیلات خود غوطه‌ور شوند و با هیولاها و بیگانگان بیکار کنند، یا در حالی که تظاهر به میمون بودن در باغ وحش می‌کنند، از وسایل بازی بالا بروند. علاوه بر این، بازی کودکان در زمین‌های بازی تعامل با گروه متنوعی از همسالان را تسهیل می‌کند و به کودکان این فرصت را می‌دهد که روابط جدید ایجاد کنند.

اولین رسالت هر زمین بازی در اختیار قرار دادن شرایطی است که کودکان در آن لذت بازی آزادانه را تجربه کنند و در مراحل بعدی این وظیفه فعالان کودک و مسئولان حوزه شهری و تربیتی است که در بستر زمین بازی، شرایطی را طراحی کنند که به رشد روحی و جسمی کودکان هرچه بیشتر کمک کرده و ارزش‌های شخصی و اجتماعی مورد نیاز برای یک جامعه سالم را در کودکان پرورش دهد.